

FOCUS

naar enkele fertiliteitscentra met de vraag of ik ook identificeerbaar kon doneren. Met andere woorden: ik wil dat het kind in kwestie later mijn gegevens kan opvragen, als hij of zij dat wenst. Ik kreeg twee interessante reacties. Het andrologieteam van het ene ziekenhuis liet me weten dat 'de wet voorziet dat spermadonatie anoniem moet gebeuren' en dat dat dus 'de enige mogelijkheid' is. Ik heb ze meteen geconfronteerd met artikel 57 van de wet van 6 juli 2007, waarin letterlijk staat dat de niet-anonieme donatie berustend op de toestemming van de donor en de ontvanger(s) is toegestaan. Een antwoord op die mail heb ik nooit ontvangen.

'Een arts uit een ander ziekenhuis was zo eerlijk toe te geven dat de wet niet-anonieme donatie niet verbiedt. Hij gaf ook toe op de hoogte te zijn van psychologische studies die aantonen dat bekend doneren beter is voor het kind. Maar, voegde de arts eraan toe, de meeste stellen willen niet dat hun kind later in contact komt met de donor. Ik kan me daar behoorlijk kwaad over maken. Het belang van het kind doet blijkbaar niet ter zake. Wie een kind wil adopteren moet een slopende procedure doorlopen, allemaal in het belang van het kind. Bij kunstmatige inseminatie wordt het belang van het kind blijkbaar volledig ondergeschikt gemaakt aan de rechten van de wensouders. Ik heb dus be-

sloten geen spermadonor te worden. Niet zolang de anonimiteit niet opgeheven wordt.'

Intussen is Leon van plan om met de hulp van de Nederlandse Stichting Donorkind (www.donorkind.nl) een soortgelijk platform in België op te richten.

'Ik onderschat de pijn van wensouders niet. Hun vurige verlangen naar een kind en de pijn die ermee gepaard gaat, ken ik maar al te goed. Maar het is een te grote psychische belasting voor de kinderen die eruit geboren worden. Ik geloof dat veel spermadonoren graag kinderloze mensen helpen. Dat is mooi en altruïstisch. Maar jammer genoeg beseffen ze onvoldoende wat het voor een kind later kan betekenen.'

EEN DONOR: 'IK VOEL ME VERANTWOORDELIJK, JAWEL. MET DE OPVOEDING WIL IK ME NIET BEMOEIEN, MAAR IK HOOP OOIIT OP EMOTIONEEL VLAK EEN ROL TE KUNNEN SPELEN'

Tienduizenden kinderen

Over het aantal donorkinderen in België bestaan geen precieze gegevens. Dan maar bij benadering: In een groot centrum als dat van het UZ van de VUB wordt gemiddeld elke week één vrouw geïnsemineerd. Het CRG bestaat officieel 25 jaar, maar de eerste inseminaties gebeurden er al vroeg in de jaren zeventig. Dat zou betekenen dat hieruit naar schatting zo'n tweeduizend kinderen geboren werden. In België beschikken 22 ziekenhuizen over een spermabank. Maar ook op internetfora wordt geregeld sperma ge-

vraagd én aangeboden. Cijfers hierover bestaan uiteraard niet. Voorzichtige conclusie: er lopen op dit moment tienduizenden KID-kinderen rond in België.

De kwaliteit van het sperma gaat achteruit. Slechts een op de vijf mannen komt in aanmerking als donor.

In het lab Andrologie van het UZ Gent melden zich gemiddeld tien donoren per jaar. Via een affichecampagne, die zich op studenten richt, hoopt de spermabank dat aantal te verviervoudigen om beter aan de vraag te voldoen.

'Nee,

Familietherapeute Else-Marie van den Eerenbeemt verdiept zich al jarenlang in familierelaties en in de onmiskenbare loyaliteit die de verschillende generaties bindt. Die loyaliteit is bij donorkinderen niet anders, zegt ze.

Uit veel verhalen op het internet blijkt dat zelfs KID-kinderen die in een warm wensgezin opgroeien, soms nood hebben aan meer informatie over hun biologische vader. Is liefde dan niet genoeg?

'Nee, liefde alleen is niet genoeg. Je beide ouders kennen is een kinderrecht. Meer nog, het is een fundamenteel menselijke behoefte. *Waar kom ik vandaan* is een existentiële vraag. Een vraag die meestal de kop opsteekt tijdens de puberteit, hoe geweldig je ouders ook mogen zijn.'

'Voor sommigen volstaat het gewoon te weten hoe het allemaal in zijn werk is gegaan. Wie die spermadonor was, willen ze wel weten, maar ze hoeven hem niet perse te kennen. Anderen voelen juist een sterke behoefte aan persoonlijk contact. Dat is heel individueel. Je ziet precies hetzelfde bij adoptiekinderen. Als zo'n kind op zoek gaat naar zijn biologische ouders, dan zie je adoptieouders soms twijfelen aan de liefde van hun kind. En soms houden die kinderen daar ook rekening mee. Een man vertelde me ooit dat hij zijn biologische ouders wou opzoeken, maar daarmee zou wachten tot zijn adoptie moeder

INTERIEUR 08

21st International Biennale

INTERIEUR 08

17 - 26 OCTOBER 2008

Kortrijk Xpo Belgium

www.interieur.be

dS De Standaard

INTERIEUR FOUNDATION GROENINGESTRAAT 37, 8500 KORTRIJK, BELGIUM → PHONE +32-(0)56 22 95 22 → FAX +32-(0)56 21 60 77 → INTERIEUR@INTERIEUR.BE